

Sygn. akt I CSK 498/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa E. M.

przeciwko I. S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 marca 2018 r., sygn. akt VII AGa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód E. M. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 marca 2018 r. naruszenie art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 15 ust. 1 pkt 4 oraz art. 18 ust. 1 pkt 5 u.z.n.k., art. 65 § 1 i § 2 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód uzasadnił ziszczeniem się w sprawie przesłanek, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne zawarte w pytaniu: „czy wliczanie przez dostawcę w cenę sprzedaży opłat pobieranych przez sieć wyłącza utrudnienie dostępu do rynku takiemu dostawcy? Tym samym, czy wliczanie w cenę sprzedaży opłat wyłącza możliwość popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na pobieraniu innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży w sytuacji, gdy sztuczne zawyżanie cen na skutek narzuconych przez sieć opłat obniżało konkurencyjność towarów sprzedawanych przez dostawcę”.

Powód podniósł także, że kwestia skutków wliczania przez dostawców w cenę opłat za dopuszczenie do sprzedaży wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie

może się przyczynić do rozwoju prawa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01). Powołanie się na poważne wątpliwości interpretacyjne jako przyczynę kasacyjną (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) zakłada zaś nie tylko wskazanie przepisu prawa i stwierdzenie, że – w ocenie skarżącego – wywołuje on wątpliwości, ale także wyjaśnienie na czym one polegają ze wskazaniem rozbieżnych wariantów interpretacyjnych i odwołaniem się do dotychczasowych poglądów judykatury (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15 i z dnia 20 maja 2016 r., V CSK 692/15).

Trzeba przy tym mieć na względzie, że skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, dlatego przedstawione przez skarżącego zagadnienie musi pozostawać w związku z ustalonym przez sądy *meriti* stanem faktycznym i mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

W świetle dokonanych ustaleń, którymi Sąd Najwyższy jest związany (art. 398¹³ § 2 zdanie drugie *in fine* k.p.c.), nie wykazano, że pobierane przez dostawcę opłaty utrudniały powodowi dostęp do rynku. Z ustaleń Sądu Apelacyjnego wynika, że zasady wzajemnych rozliczeń były korzystne dla powoda, ponieważ otrzymywał 100% ustalonej ceny, a ponadto przez kilka miesięcy mógł obracać dodatkowymi kwotami w wysokości 15% ceny, finansując z nich np. zakup surowców na kolejny sezon. Z ustaleń wynikało także, że powód dla niektórych produktów podwyższał cenę o większy procent niż ustalony w umowie, a zwracał jedynie 15%, czyli kwotę niższą niż tę, o którą podwyższał cenę wynikającą z cennika. Istotne jest także to, że powód był jedynym dostawcą gazu dla pozwanego i to na pozwanym spoczywało ryzyko gospodarcze związane z zakupem towaru przez odbiorców finalnych.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej strony pozwanej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U.2018.265).

aj